

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši, „Gledališka stolba“.

Upravištvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „

Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Upravištvu „Slov. Naroda“.

Premolk zahodno-afriške konferencije.

Tihota božičnih praznikov vlada sedaj tudi v Berolinu v palači, kjer se imajo uravnati prevažne razmere v zapadni Afriki tako dalje, da bode trgovsko in kulturno torišče na tem ozemlju odprto in za urejeno delo pripravljeno vsem državam, vsem narodom. V ponedeljek, 22. dan t. m. predložila je zahodno-afriška konferencija svoje zbornice do 5. dne januarja, kadar se diplomatje zopet snidejo delo pričetno nadaljevat. Ali pa tudi dovršiti? —

Srečno je dosedaj delo konferencije kvišku kipelo. Trdilo se je sicer, da je konferencija nekakšna mejnarodna zarota proti osamljeni Angliji, da bode torej mnogo borbe in mnogo interesantnih sporov in drugo tako, vendar pa vsega tega dosedaj ni bilo, delo se je po danem črteži lepo razvijalo, v mirnih razpravah se je dognalo mnogo sporazumljenja mej zastopanimi državami, in bodoče mejnarodno poslopje ob Kongu in Nigru kaže dokaj delov že dogotovljenih. Toda tudi tukaj ni, da bi dan hvalili pred nočjo. Nihče še ne more trditi, da bode konferencija vse ovire odstranila, vse poravnala, in tako dovršila delo, s katerim bi vsi interesovani mogli zadovoljni biti, ker so je vsi podpirali in dovrševali. Zgoditi se utegne, da delo to ostane fragment, da

bodo pokopane nadeje, v katerih se pričakuje dne, ko se po zapadni Afriki odpro nova, urejena pota, viri hasnovitemu življenju. Stanje zahodno-afriškega uprašanja se je zadnje dni nekoliko skalilo, od francoske strani se semkaj bliža sumen oblček, — vse je od tega zavisno, kako Francija hoče označati svoje razmerje do mejnarodne Afriške družbe.

Že je konferencija ukrenila velevažna določila glede svobodne trgovine na Kongu in glede svobodnega plovstva po Kongu in Nigru. K ugodni rešitvi teh vprašanj pripomogla je Francija mnogo s korektnim svojim postopanjem. Tudi Anglija znaša se je dogovoriti z Evropo o garancijah svobodnega plovstva po Nigru. Za reko Kongo postavljena je mejnarodna plovstvena komisija, glede Nigra pa je dolžnosti take komisije za spodnje dele njegovega toka prevzela Anglija, za gorenje dele Francija.

Tako dalje je šlo gladko. Severna Amerika pa predlaga in Nemčija podpira njen predlog, da naj se kotlina Kongova neutralizuje. Toda tega neče potrditi Francija in še v zadnji seji konferenčni poudarjala je to jako odločno. Nadalje pa Francija tu močno preréka tudi ukrep, ki želí, da bi se železnica gradila od Vivi pa do Stanley-poola. Vse to prerékanje pa izvira iz razmerja, v katerem francoska vlada živi in živeti hoče z „Association africaine“. Francozi hote imeti oba bregova Stanley-poola, velikega jezera, skozi katero reka Kongo teče. In s tem delajo veliko napotje bodoči državi ob Kongu. Baje se jim po pravici preréka, da jim svoj patent govori samo o pridobitvi, posesti in protektoratu desnega Kongovega bregu, a ne tudi levega. Bodi že to tako ali tako, česar Francija tukaj išče, to dela globoko zaseko v celo ozemljije Afriške družbe, dà, celo cepi je na dva dela in prav zato se moramo vprašati, da-li pri vsem tem more nastati svobodna država ob Kongu?

Sluti se torej, da Francija svoje pravice do Stanley-poola trdi samo zategadelj, ker si hoče s tem nadomestek pripraviti za zemljo, ki jo je bila prepustila Afriški družbi v kolonizovanje. Zemlja ob Quillu daje mnogo prihodka sama ob sebi, a ta prihodek je zdaj pomnožen s kulturnim delom, za katero je belgijski kralj Leopold II. žrtvoval premnogo svoje imovine, „Association africaine“ pa mnogo svojih moči. Ta zemlja pa je tudi že naprej določena, da bode vir, iz katerega bo prvi čas zajemala država ob Kongu prihodke svoje in tako prebila težki

materijalni začetek, drugi vir se jej vsaj sedaj še ne kaže. Če torej Francija pravi, da hoče imeti jedno ali drugo, potem bodoči stvaritvi streže po teritorialnem in finančialnem življenji, država ob Kongu utegne imeti težavno bodočnost, če se sploh konstitujuje.

Konferencija zahodno-afriška se je tako razšla z zavestjo, da so njene počitnice zelo važen čas, ker bodo spočele odločitev francoskih diplomatov. Mnogo se zida na to, da Franciji na čelu stoji ta čas Jules Ferry, mož torej, ki je dosedaj vedno pred očmi imel trajno korist svoje domovine in ne le popularnost, ki jo daje dnevna politika. Brezozirno in pogumno je upogibal vse malostne ozire pod veliko zgodovinsko odgovornost svoje službe in to dalo mu je že mnogo znamenitih uspehov in častno mesto osobno uvaževanega državnika v evropskem areopagu. Zato je upanje, da Francija ukloni svoje dobičke splošnemu interesu Evrope; tudi bi, če Francija zadrži ustanovitve Kongove države, navstal kaós, ki bi sicer Francozom pomnožil iste velike kolonijalne skrbi, javalne pa bi jim spolnil želje. Brez pomena tudi to ne bo za francosko vlado, da so ostale države ne izimši Avstrije pripravljene, Afriško družbo pripoznati kot samosvoj faktor v mejnarodnem življenji. Kadar se zahodno-afriška konferencija znova snide, utegnejo torej že odstranjene biti zapreke, ki sedaj pretijo uničiti popoln in dober konec te svetovno važne akcije. Potem se morebiti srečno reši tudi tretja točka v programu: določitev načel o posesi neosvojenih ozemljij in tako pridobi se nova garancija, da bodo narodi mirno hodili, drug poleg drugega.

Q.

Banke in posojilnice.

Banka — čarobno ime! Na milijone goldinarjev splavalo je že po vodi po faliranih bankah, na tisoče premožnih in bogatih rodbin prišlo je na beraško palico vsled slepega zaupanja v banke in vse te žalostne izkušnje neso poučile ljudstva niti oči odprle občinstvu, da bi spregledalo in spoznalo rahle in grbke podloge, na katerih se ziblje bankini sistem v Avstriji po sedaj za deliška društva veljavni zakonih. Kedar slišijo ime banke, domišljujejo si neusahljive zaklade zlata in srebra in nosijo svoj denar kasi, še veseli, da ga hoče banka vzeti in po $4\frac{1}{2}\%$ obrestovati. In ko pride do poloma, nečejo verjeti, da bi njihove uloge ne ostale popol-

LISTEK.

Ženske na Korziki.

(Po F. Aradtu poslovenil A. M.)

Divno lepe, planinske naravi korzikanskega otoka, bronastemu skalovju njenih visotin, romantičnej divjoti neprozornih pragozdov podoben je tudi značaj otočanov, moški in ženske so rojeni junaki. Kakor je ognjevita zemlja, če se tudi iz nje ne vzdigujejo ognjeniki, tako ognjevita je narava korzikanskih prebivalcev. Željni proslaviti se z imenitnimi deli, navdušeni za vojaštvo, a ločeni od drugega sveta, kjer bi njihova gorečnost našla rodovitno častno polje, potisnjeni na svoj majhen samotni otok, zlorabijo Korzikanci večkrat svojo srčnost za slaba dejanja. Divji, hrabri, civilizaciji malo pristopni, dasi pod francosko vlado, tako blizu Francoske in Italije, držav občne izomike, živé Korzikanci še danes v vojnem naravnem stanju zvesto se držeč silno starih, nekoliko še barbaričnih šeg, in navad.

Skoro jednako bojaželjne, kakor moški, hrabre, srčne in junaške so tudi korzikanske ženske. Gibčne in brze jezdarice in sedé v sedlu tako trdno, kakor njih soprogi in bratje. Kakor vojna ljudstva sploh, ljubi tudi Korzikanec orožje nad vse. Poljedelstvo in vsa druga, tudi težja dela opravljajo le ženske. Posli na Korziki so jako redki. Ženske toraj trpe, delajo in skrbé za moštvo. One kubajo, nosijo jedi na mizo in strežejo možem, a ne sedé z njimi pri mizi. A svojo osodo prenašajo srčno, krotko in potrpežljivo.

Pa kljub žalostnej usodi so se vendar nekatere Korzikanke popele do najslavnejše visokosti posvetne slave. Tako je bila prva mati Napoleonidov, Leticija Bonaparte, Korzikanka. Na Korziki rodila je ona otroke, kateri so pozneje sedeli na mogočnih prestolih ter si s kronami najlepših in najbogatejših dežel ventali svoje glave; od njenih hčerá sti bili dve vladujoči kneginji na Laškem, tretja kraljica napolitanska. Za ravno tega časa bila je neka druga Korzikanka prva soproga cesarja Marokanskega.

Korzikanke so posebne, čuda divje lepote. Po-

dobne so ženskam daljnega zemeljskega pasa; krasne poteze njih obrazov imajo nekaj tujega: žive boje, temne, žareče oči, ostro vzrastle obrvi, kakor vran črni lasje, starinsko-klasični obris brdkih lic, vse to dela nekaj inostransk vtis na opazovalca. Na glavi nosi Korsikanka mandilo, to je neko ruto prijetne in lepe barve, katera pokriva tudi čelo in je tesno se glave držeč, okolu kite zavita, tako da se lepi in gosti lasje ne vidijo. Ta noša ima prav orientalsko-mavriško podobo, je prav stara in pristuje se sebnim mladim deklicam prav lepo. Gospe višjih in boljših stanov nosijo navadno črne pajčolane na glavi; ženske srednjega stanu se oblačijo najrajši v prekrasno, živo pisano faldeto, t. j. dolgo oblačilo, navadno črne barve, katerega zadnji konec se lahko čez glavo vrže, tako da je podobna nunske obleke s kukulico. Kmetice pa nosijo splošne okroglice, jako nizke slamnike, vrhu katerih polože majhen svitek in nosijo na njem velike teše. Na Korziki so ženske v besede pravem pomenu tovarna živina; ne redko koraka mož prost, kakor tica pod nebom, in prazen naprej, žena pa stoka za njim pod težkim breme-

nem varne in se v polnem znesku izplačale, dokler jih stanje konkurne mase ne pouči, da k popolnemu izplačevanju ulog pri bankah nikdo ni zavezan, ne upravni odbor, niti nadzorstvo, najmanjše seveda bankini direktorji in uradniki, če prav neso ničesar poneverili!

Take za prizadete stranke gotovo prav žalostne polome doživeli smo se te dni v Pragi in v Ljubljani, na Dunaji pa je dozlaj le pomoč velike nacijske banke otela tamošnje eskomptno pred polomom.

Odkod tedaj tako slepo zaupanje občinstva v banke, ki se ne da omajati po mnogih „krahih“ in v malo letih pozabi, da je bilo grdo ogoljufano?

Glavni razlog je v tem, da se le malo ljudi briga za osnovo denarnih zavodov in da zlasti nikdo ne vpraša, kdo pa ima prav za prav odgovornost in poročstvo za zaupani denar pri bankah.

Banke so delniška (akcijska) društva, v katerih se združijo manjši kapitalni zneski po 100, 200 do 500 gld v velik kapital, s katerim se po tem posluje, da delnice kolikor mogoče nosijo visoke obresti. Delnice se ne glase na ime, vsak jih lahko kupuje in poseduje in nikdo se ne briga za lastnika delnic. Le upravni odbor in nadzorniki morajo se voliti iz delničarjev. Delovanje bankino pa je neomejeno in ne zahteva se nobeno razmerje mej delniškim kapitalom in mej svotami, katere sme banka kot uloge sprejemati. Delničarji neso niti najmanjše odgovornosti za uloge in upravni odbor in nadzorstvo le v toliko, da redno pregledujejo knjigo in blagajnico.

Banka sme torej desetkrat ali dvajsetkrat toliko denarnih ulog sprejeti, sploh ni v tem zanjo nobene meje, koliko znaša njeni prvotni kapital. D živeti smo tedaj čudno prikazen, da so v Ljubljansko eskomptno banko, katere delniški kapital je znašal le 150.000 gld., ljudje nanosili blizu poldrugi milijon gld., tedaj desetkrat toliko, kolikoršen je bil ves delniški kapital. In banka sama, plavajoč v obilnosti denarja, placirala je na enem mestu, pri Tschinkelnovih 280.000 gl., tedaj 130.000 gl. več, nego je imela lastnega kapitala.

In nobeden teh uležnikov ni niti najmanjše dvomil nad popolno sigurnostjo svoje uloge, zlati napis „banka“ nad vratmi je vsem tako bliščel v oči, da se jim je zdel crimen laesae majestatis, dvomit nad popolno solventnostjo banke. Veliko k temu zaupanju je pripomogalo ime: Ritter von Hozzhevar, katero je bilo brati na čelu upravnega odbora. Vsak uležnik je gotovo mislil, ako je bogati Hozzhevar na čelu, kako bi potem bila mogoča kaka izguba? Pozabljal je ali se ni informoval, da bogati Hozzhevar je za bankine dolžnosti le zavezan s tistim zneskom, katerega ima v bankinih delnicah, pa ne s krajcarjem svojega ostalega imetka. Taka je tedaj banka na osnova in bode ostala, dokler se ne spremeni doznanja delniška postava, kar bi se že zdavnej moralo zgoditi.

Na vse drugej podlagi pa stoje posojilnice in mi se moramo čuditi občinstvu, da dozda še ni spoznalo tega bistvenega razločka in rajši nosi svoj denar v nevarne banke, kakor v popolnem zanesljive posojilnice. Rekli smo, da je v delniških društvih združeno mnogo malih kapitalov v veliki delniški kapital, ki vsled tega uživa obširen kredit. Pri hranjenih in posojilnih zadrukah pa je združen h več ali manj oseb, da si s tem pridobijo potrebni kredit v svrhu svojih namenov. Tudi pri posojilnicah

nom. Razun tega pa drže še včasih vreteno v roki in teško korakajoč po potu predejo. Zjutraj p idejo zgodaj ženske vkupe iz svojih samotnih vasij ali pa stopajo po strmeh pečevji nizdolu na trg v bližnje mesto na glavi noseč velike pletenice, jerbace ali koške napolnjene z zelenavo, ovocjem in s slastnimi južnimi sadeži, ki so tako čarobno krasni in lepi, kot nosilke same. Urno in brzih nog prihajajo v mesto, govoreč, smijoč in šaleč se ter vedno čedno in ukusno opravljene, dsi so revne. Tudi vodo nosijo na glavi v bronastih ali kamnenih vrčih prastarih klasičnih oblik, kakeršne so rabili že Etruški. Za večera in v mraku zbró se pa žene in dekleta pri vodojaku in se, kakor pri nas, pogovarjajo — jedini počitek, katerega si po trudopolnem celdanskem delu privoščijo. A še tu nekatere vrte pridno svoja vretena ali pa napajajo žejne konje. Kakor večina ženstva jutrovih dežel se tudi Korzikanke odlikujejo posebno po izrednej prirojenej milini in ljubkosti.

(Dalje prih.)

uloži vsak zadružnik neko svoto; zadružni delež, kar je nekako jednako delnici, pa v tem ko pri delničarji poneha vsako poročstvo nad zneskom vplačane delnice, zavezan je vsak zadružnik pri posojilnici, ako je zavezan neomejena, z vsem svojim privatnim imetkom za posojilnične dolžnosti. Uložniku pri posojilnici se tedaj ni bati niti za jeden krajcar svoje uloge, tem menj, ker pri posojilnici vsak zadružnik pazi, da se z denarjem vestno ravna, kajti on ve, da pri izgubi zadružnega kapitala bi se segalo na njegov privatni imetek. Pa še celo posojilnice z omejeno zavezo so varnejše za uložene denarje, kakor banke, ker vsak zadružnik po zakonu ni le zavezan za svoj delež, temuč za podvojeni delež.

Vzemimo posojilnico, ki ima 300 do 400 udov, največ kmetskih posestnikov; vsak ud da ima le 1000 gld. premoženja, tedaj reprezentujejo vsi skupaj kapital od 300.000 do 400.000 gld. Taka posojilnica daje tedaj popolno varnost za to svoto in ker svoj denar nalaga na varna mesta, lahko se jej zaupa še jedenkrat toliko.

Ko bi tisti gospodje, ki so svoj denar v slepi zaupnosti nosili v banko, naložili ga bili v slovenskih posojilnicah, ne trebalo bi se jim zdaj kesati, da so tako neprevidno ravnali. Morda pa jim je, kar je stari slovenski greh, imponovalo, da je banka nosila nemški pečat in od Nemcev bila ustanovljena, posojilnice pa zategadelj neso vredne zeupanja, ker so slovenske in jim na čelu izkušeni, požrtvovalni rodoljubi, ki tiho pa uspešno delujejo in se izogibajo švindla. To je tista slovenska pohlevnost, katera se ne more privaditi stati na lastnih nogah.

Nadejamo se, da bode odslej preminil tisti nimbus, ki je obseval jednake nemške banke in da bodo naši imoviti možje se začeli držati gasla, katerega nosimo vsi tako radi v ustih, ne da bi se po njem ravnali: Svoji k svojim!

Za jezikovno enakopravnost!

Česki listi vsi veseli pozdravljajo povelje finančnega ravnateljstva moravskega, da se morajo v mestu Brnu pri vseh prodajalnicah tabaka in kolekov postaviti nadpisi s českim jezikom, ne pa samo z nemškim. Do sedaj v Brnu ni bilo niti jednega českega napisa na teh prodajalnicah; ker pa so le-te nekakšne podružnice državnega, avstrijskega samotržja, za to ne gre trpeti zgolj nemških nadpisov v deželah z raznimi jeziki, za to Moravani-Čehi neso odjenjali, dokler se ni odpravil nedostatek, ki je pri vsakem koraku molče oznanjal, da je češčina prezirana in zaničevana na svoji zemlji.

Česko rodoljubje namreč ni tako lenokrvno, kakor je naše, ki časih še pri važnih narodnih vprašanjih v indiferentnosti spi. Domoljubno stopamo po ulicah bele Ljubljane, narodnjaki hodimo mimo javnih, državnih poslopij, a kar nič se naši pogledi ne spodbikajo ob nemške nadpise, ki se kakor bršljan vijejo od hiše do hiše! A če bi že pripuščali, da naši trgovci in drugi prodajači z nemškimi nadpisi privabijo tudi katerega izmej Nemcev k sebi, nikdar pa bi ne smeli dopuščati, da bi nadpisi, ki so namenjeni za javnost ter izvirajo od nemških oblastev, ne bili po naših deželah najmenj tudi slovenski. Hočemo namreč, da je slovenski jezik na Slovenskem vsaj enakopraven z nemškim in laškim jezikom, a ta enakopravnost se mora kazati tudi po vnanje, to zahtevati smo dolžni narodni časti, narodni politiki, večkrat tudi gmotnim našim ozirom. To so malosti, boste dejali, a te malosti storijo vkupe toliko, da imajo naša mesta, naši trgi nemšk obrez, in tujec, ki hodi po naših krajih, ne verjame, ako mu trdiš, da todi prebiva slovenski rod, slovenska govorica in smejal se ti bode, ako mu še poveš, da imamo enakopravnost uza konjen o! Malomarnost naša je kriva, da nas svet ne pozna, brez premisleka zapravljamo in raztikamo drobtine, češ, saj so samo drobtine! — in z nemščino se igramo kakor otroci z ognjem v slamnatem podstrešju!

Finančno ravnateljstvo v moravski kronovini ukazalo je, da nadpisi v mestu Brnu morajo biti tudi česki. Tacega ukaza smo tudi mi potrebni in dobili ga bomo, če ga resno hočemo. A ne samo to, povsodi, kjer Slovenci prebivamo, morajo vsa javna pota, vsa javna oblastva razumljiva biti tudi narodu slovenskemu. To ni družega nič, nego enakopravnostna zahteva, izvirajoča iz pravičnega in tudi zakonjenega avstrijskega načela: vsakemu po svoje, Slovincu slovenski! Vseh oblastev čini stopati morajo pred Slovence v obliki, ki je Slovecem pristopna, in čim širši so krogi, katerim je

uradno stvar vedeti treba, tem večje morajo biti garancije, da se je to tudi moglo zvedeti. To je „ratio“ vsega objavljanja in razglašanja uradnega! Zato so naznanila, razglasi, edikti, oklici itd. po naših sodiščih prazno pustolovstvo, dokler se spisujejo z jezikom nemškim, Slovincu neumnim, zato se vidi, koliko enakopravnosti smo Slovenci dosegli, če se nam niti sodnja in drugouradna naznanila ne razglušajo v našem jeziku, naznanila, na katera nam se je ozirati, ali pa kvaro trpeti. Ono je nemogoče, to pa neizogibno! Srečna taka era! V nekaterih sodnih okrajih na Kranjskem sta komaj 2% nemškega prebivalstva, a sodnji razglasi so vender le nemški, na Kranjskem je 94% nas Slovencev, 6% pa slovenski govorečih Nemcev, a uradne novine so nemške in vanje se stavljajo nemška uradna naznanila, prevažni sodnijski odloki, — Slovinci jih znaj ali pa ne! No, srečna era? Malo vzbujenim narodom pod Kavkazom se bolje godi. Rusija si jih je osvojila, a nedavno dala jim je slovesno enakopravnost, v posebni točki veli, da vsi uradi morajo svoje ukrepe vsakemu rodu tolmčiti v njegovem jeziku. Mi smo že tako vzbujeni, da narodne svoje zastopnike pošiljamo v vladni vinograd „na dan“, a uraduje se za nas, kakor da nas ni. V resnici, začnimo se gibati, da si najpotrebnejše dobimo. Uradovanje je in ostane nepopolno, dokler ni umerjeno po jezikovnih razmerah. Vladi in podložnikom pa mora biti do tega, da je uradovanje popolno, občevanje mej oblastvi in občinstvom možno. Dokler to načelo ne stopi pri nas v življenje, tako dolgo bo narod naš trpel in trpel! —n.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 27. decembra.

Česka zemljiščno-kreditna družba je že napovedala konkurs pri sodnji. Vsi poskusi rešiti ta denarni zavod bili so brezuspešni. To bode imelo jako slabe posledice za trgovino in obrtnijo na Českem.

Listi različnih barv različno sodijo postopanje volilne komisije in vladnega zastopnika pri volitvah v Brnsko trgovsko zbornico. Najbolj zagovarja seveda vladnega zastopnika vladna „Wiener Abendpost“, ki dokazuje, da je v zakonu utemeljeno, da ima pasivno volilno pravo v trgovsko zbornico samo tisti, kdor ima v dotičnem razredu tudi aktivno volilno pravo. Mj moravskimi Nemci je pa neki zaradi tega velika razburjenost, in govori se že, da voljeni nemški odborniki ne vstopijo v zbornico. S tem mislijo prisiliti vlado, da zbornico razpusti in razpiše nove volitve. Oficiozi pa že zatrjujejo, da se vlada tudi temu pritisku ne bode udala, ter ne bode razpustila zbornice, naj vstopijo nemški člani ali ne.

V ogerskih političnih krogih z velikim zanimanjem pričakujejo noveletni govor ministerskega predsednika. Govori se, da bode Tisza tedaj pojasnil sednji politični položaj in nalogo liberalne stranke ogerske. Ob jednom bode jim razložil povod nekaterih liberalcem ne ugajajočih imenovanj. S tem bode skušal potolažiti nekatere nezadovoljne me liberalci in zatreti nesporazumljenja mej njimi. Ali se mu bode to posrečilo, bode nas bodočnost poučila.

Vnanje države.

Mej Črnogorci in Albanci je bil nedavno krvav boj. Več Albancev hotelo je v Črnej gori ribe loviti. Črnogorci so jim to prepovedali, na kar je pa navstal krvav boj, ker Albanci neso hoteli oditi. Dva Črnogorca sta ranjena, dvanaest Albancev mrtvih.

Srbija je imenovala polkovnika generalnega štaba Topalovića in železniškega ravnatelja Richterja za srbska komisarja za določitev točke, kje se zvežejo srbske in turške železnice. Turška komisarja sta že odšla v Varno.

Da se je razdrlo bolgarsko-srbsko sporazumljenje, temu je uzrok to, da bolgarska vlada ni hotela priznati pogajanj, katere je vodil sam knez in hotela, da se začne nova pogajanja. Srbski ministerski svet, kateremu je predsedoval kralj sam, je pa sklenil, da iz ozirov, katere je dolžna knezu srbska vlada, neče začeti pogajanj z bolgarsko.

Kakor je že zna o, so poslanci socijaldemokratične stranke nemškega državnega zbora postavili odbor sedmih članov, kojega namen je, izdelati zakon za varstvo delavcev. Ta odbor je že imel več sej in dotični načrt bode baje jako obširen; načrt se ozira na dotične zakonske določbe v Švici, Avstriji, Angliji in severnej Ameriki. S tem zakonom se bodo prepovedovalo privatnim podjetnikom dajati dela v kaznilnice in prisilne delavnice, odpravilo delo otrok, prepovedalo vsako obrtno delo ob nedeljah in ponočno delo žensk in mladostnih delavcev. Nadalje zahtevati hočejo socijalisti, da se določijo maksimalni delovski čas na 58 ur na teden in sicer prvih pet dni v tednu na 10, v soboto pa na 8 ur; upelje kontrolo za delovske prostore ne le po

tovarnah, ampak tudi za manjšo industrijo in rokodelstvo. Delovanje obrtnih nadzornikov naj se razširi. Nadalje hočejo socialisti posebne delavske zbornice, katere bi volili delavci po splošnem volilnem pravu. Uvele naj bi se tudi potrebne naredbe, da se varujejo delavci, kolikor je moč proti nezgodam. Za poljedelske delavce pa sedaj še ne mislijo predlagati maksimalnega delovskega časa, in ravno tako tudi še ne reforme poslovskega reda. — V pruskem deželni zboru pride zopet na vrsto obravnava o spremembi cerkveno-politiških zakonov. Kakor se govori, vlada ne bo dovolila v nikako znatno sprememba majskih zakonov.

Afriška konferenca ima sedaj tudi počitnice. Ko se zopet snide po Novem letu, bode še končno rešila nevtiralitetno vprašanje in vprašanje o prisojitvi dozdaj še ne zasedenih krajev zapadnoafriških. O poslednjem vprašanju se je baje že začelo neko sporazumljenje mej Nemčiji in Francijo. Pomenljiv je predlog ruskega odposlanca, da bi se nova načela o plovi po Congu in Nigru ne smela uporabljati za druge kraje.

Mej **turškim** velikim vezirjem Said Pašo in vojnim ministrom Ghazi Osmanom je baje nastal prepir. Osman se je udeležil poslednjega ministerskega sveta le na izrečno povelje sultanovo. Kaj je povod temu prepiru ni nam znano. Sultan se baje prizadeva pomiriti ta dva državnika, da ne bi prišlo do ministerske krize.

Nobena velevalost še dozdaj ni odgovorila na angleško okrožnico o **egiptovskem** finančnem vprašanju. Rusija, Nemčija in Avstrija čakajo, kaj bode odgovorila Francija. Kakor se čuje, je Anglija že pripravljena sama mnogo odjenjati od svojih predlogov, da se le v tej zadevi doseže kako sporazumljenje.

Domače stvari.

— (Srečke za „Narodni dom“ v Ljubljani) kupila so dalje naslednja društva in mestna zastopništva in sicer: Posojilnica v Mariboru 18, Čitalnica v Črnomlju 14, „Hrvat. pjevačko društvo „Dunav“ v Vukovaru 30, Čitalnica v Postojini 20, mestni zastop v Humpolci 25, županstvo v Idriji 25, „Sokol“ v Končimi 10, „Sokol“ v Trstu 10, mestni zastop v Nimbргу 15, županstvo v Mirni 4, občinsko poglavarstvo v Daruvaru 16, gradsko poglavarstvo v Sisku 150, županstvo v Kamniku 74, Čitalnica v Kamniku 50, „Sokol“ v Visokem Mytu 12, mestni zastop v Časlavu 14, mestanska beseda v Karlini 35, mestni zastop v Taboru 14, mestni zastop Strakonici 15, mestni zastop v Žižkovu 14, mestanska beseda v Pragi 100, obč. poglavarstvo v Petrinji 50, gradsko poglavarstvo v Bakru 10, županstvo v Krškem 15, mestni zastop v Librni 30, posojilnica v Ormoži 25, županstvo v Senožečah 10 in še mnogi drugi. —

— (Konfiskacija.) „Škrat“ izšel je, ali bolje rečeno hotel iziti s svojo 23. in 24. številko, kar mu je pa deželna vlada zbranih, ker je zaplenila ves stavek. Kateri članek je bil povod tej zaplenbi, še ne vemo. Uredništvo bode prosilo za drugo izdajo.

— (Slovensko gledališče) bilo je večeraj zvečer tako dobro obiskovano, da so bili vsi prostori razprodani. Predstava Körnerjeve igre „Zrini“ trajala je do 3/4 11. uro. Igralo se je dobro, posebno odlikoval se je g. Kocelj. Obširneje v bodočej številki.

— (Čitalnica Ljubljanska) imela je večeraj svoj občni zbor. Predsednik dr. vitez Bleiweis osvetlil je v svojem govoru delovanje odborovo in stanje društva ter predlagal, da se g. dr. Zupanec, ki se je odpovedal podpredsedništvu in Čitalnici podaril 100 gold., za mnogoletno požrtvovalno in neumorno delovanje imenuje častnim članom, kar zbor jednoglasno in z živahnimi živjoklci vzprejme. Po poročilu tajnika E. Laha in blagajnika Kadilnika, sklene se, da Čitalnica tudi letos naroči 10 izvodov „Miru“, potem se je vršila volitev. Izvoljeni so: dr. vitez Bleiweis z 32, Vojteh Valenta 33, M. Pakič 32, Kadilnik 32, Lah 32, Noll 31, Ledenik 29, Stegnar 29, Šós 29, Rohrman 28, Trstenjak 27, Drenik 22, Jeločnik 21, Križaj 21, dr. Derč 14 glasov.

— (Eskomptno banko kranjsko) zadela je huda katastrofa, katere posledice so za sedaj še nepregledne, kajti konkurz je neizogiben. Mestni zastop in njega finančni odsek sklenil je sicer, po magati, če se dá, a ravnatelj Zenari branil se je trdovratno, pokazati knjige. To je napotilo upravne svetnike, da so večeraj popoldne v nenavzočnosti Zenarija začeli skontrolovati knjige, menice in blagajnico. Prišli so takoj velikim nedostatom na sled. Pošljejo po Zenarija, ki pa ni bil v svojem stanovanju. Nazaj gredé dobe ga na ulici

in ga pozovejo, da gre z njimi v pisarno banke. Ni se branil, a detektiv za njim korakajoč, opazil je, da je vedno držal desno roko v žepu. Prišedši v pisarno, ga gospodje vprašajo, kje da ima primankljaje. Ko odgovori, da so v blagajnici v pritličji, gresta gosp. Kordin za njim pa Zenari po ozkih stopnjicah v blagajnico. A nestala bila še na konci stopnjic, kar potegne Zenari svoj buldog-revolver in se ustrelil v desno sence, da je bil v nekoliko minutah mrtev. Vest o tem samomoru raznesla se je bliskoma po mestu in vse razgovarja le o tej nesreči. Samomorilec prenesli so takoj v mrtvašnico. Pri skonstruiranju se je že večeraj konstatovalo, da je izneveril 76 000 gold. Danes pa se že govori, da manjka nad 100 000 gold. Na dan prišlo je veliko nerednosti, samomorilec imel je ponarejene pečate firme, manipulacija njegova z menicami bila je kričeča, par menic za velike vsote ni baje najti, pogrešajo se uloženi papirji (depoti) in g. dr. Stöckla opeharil le Zenari za 25 000 gold. O vsem tem se upravnim svetnikom ni niti sanjalo, Zenari užival je neomenjeno zaupanje, v najboljših bišah Ljubljanskih — izimši hiše narodnjakov — bil je persona gratissima. Le eskomptne banke sluga K. je že davno opazoval, a ni ničesar ovadil, ker se je bal za svojo službo. Na vprašanje, zakaj ni ničesar povedal, dejal je baje, da bi bil službo izgubil, nekaj pa tudi zaradi tega ne, ker se njemu (slugi) itak že rekli: da je „Vicedirector“. — Zenari je izneverjene novce baje na borski zigrail, ker so se dobila potrdila o plačanih diferencah. — Senzacija in razburjenje po našem mestu je velikan-sko in bati se je budih nasledkov. Delničarji izgubé svoj delniški kapital do krajcarja, rezervni fond je tudi izgubljen, a ne dovolj temu, tudi uloge zadela bode izguba vsaj nekoliko odstotkov, koliko se danes ne more niti domnevati. Pravi pravcati polom zadé je nesrečno banko, z banko vred pa tudi vse tiste, ki imajo kaj denarja uloženega — mej njimi jako veliko narodnjakov — ali pa kaj izposojenega, ker bode treba denarje takoj povrniti. — Da je do tega prišlo, temu krivo je potratno življenje samomorileca Zenarija, njegova strast za lov in „sport“, njegova zlo-dejska lahkomiselnost in pomanjkanje vsakeršne kontrole. K efeknej blagajnici imel je samo Zenari ključ itd. Pripoveduje se še veliko podrobnostij, a za danes bodi dovolj. Stvar je žalostna, jako žalostna. Prizadetih je veliko rodbin, marsikatera hiša utegne se zrušiti ali vsaj omajati in kredit našega mesta je močno škodovan. Za sedaj še ni moč, napraviti si pristno sliko položaja. Upravni svet eskomptne banke ima danes sejo in pričakuje v veliki nape-tosti, kaj se bode sklenilo.

— (Matičarjem in prijateljem Matice na znanje.) Takoj po božičnih praznikih prično se razpošiljati društvene knjige za leto 1884. Udje dobe, kot je večini že znano, troje knjig, namreč: „Letopis“ za l. 1884., „Črtice duševnega žitka štajerskih Slovencev“ in „Lovčeve zapiske“ II. del. Ljubljanski udje dobivali bodo knjige v prvih dneh v matični pisarni, vsak dan od 11. do 12. ure. Kdor bi pa ne utegnil priti po nje, dobi jih potem v prvih dneh januarja na stanovanje poslane. Ob enem z oddajo knjig letošnjega leta se bo, kakor se godi to pri družbi sv. Mohora, pobirala od društvenikov tudi udnina za prihodnje leto, da bo odboru sled-njič možno, vzdržavati red v izdavanju knjig. Le na ta način je mogoče o pravem času zvesti pravo šte-vilo plačujočih (in le na te se more Matica ozirati) društvenikov in določiti, po koliko iztisov naj se po-samičnih knjig tiska. S tem bo ustrezno obema: društvenikom, da pridejo poprej do svojih knjig, od-boru pa, da ima manj truda in sitnosti. Pri tej pri-liki se slovensko občinstvo opozarja tudi na bogato matično književno zalogo, obstoječo iz društvenih knjig pretečenih let, katerim se je kupna cera znatno znižala, posebno na „Spomenik“, kojega hrani Ma-tica še do 500 izvodov in kojemu se je kupnina tudi znižala.

— (Umrl) je preteklo noč v Ljubljani gosp. Karol Konšek, znani dopisnik v nemško-židovske liste, v Mariboru pa v 23. dan t. m. umirovljeni stotnik Konrad Seidl, jako zagrizen naš nasprot-nik, bivši državni in deželni poslanec, kolega Brand-stetterjev itd.

— (Druga promocija sub auspiciis imperatoris.) V akademijeni dvorani novega vseučilišča Dunajskega bo danes ob št. rih popoldne v prisotnosti cesarskega namestnika „sub auspiciis imperatoris“ promoviran doktorjem prava koncipijent Dunajske finančne prokulture g. Ivan Munk, sin

umrlega mestnega hišnika dr. Ivana Krstnika Munk-a iz Višave na Moravskem.

— (Šaleška Čitalnica) ima svoj redni občni zbor dne 1. januarja 1885, (4. uri popoldne) v čitalnici s sledečim dnevnim redom: 1. čitanje za-pisnika zadnjega občnega zbora; 2. poročilo odbo-rovo o delovanju društva preteklo leto; 3. poročilo pregledovalcev računov za leto 1883 in odobrenje računov; 4. volitev novega odbora, predsednika in podpredsednika; 5. volitev preglednikov računa za leto 1884; 6. razni nasveti in predlogi. Odbor.

— (Vabilo k besedi.) katero priredi bralno društvo v Šempasu dne 4. prosinca 1885 v svojem prostoru. Spored: I. Pozdrav. II. Petje: „Koroški Slovenci“. III. Igra: „Srečno novo leto“. IV. Petje: „Slovenca dom“. V. Tombola s tremi dobitki. VI. Petje: „Jadransko morje“. VII. Igra: „Brati ne zna“. VIII. Petje: „Bože živi“. — Ustopnina za neude 20 novcev. Listek tombole 5 novcev. Začetek točno ob 5 uri popoldne. Odbor.

— („Bralno društvo v Vel. Žabljah na Goriškem“) bode imelo letni redni občni zbor dne 1. januarja 1885 l. v svojej bralnej sobi ob 4 uri popoldne s sledečim sporedom: 1. blagajni-koivo in tajnikovo poročilo; 2. volitev odbora; 3. do-ložitve časopisov za l. 1885; 4. posamični predlogi. P. n. gospode društvenike se ujudno vabi, da se udeležé v obilnem številu občnega zbora.

Poslano.

Ker se po Postojini obče govori, da je kateri izmed naju pisal članek v št. 296 od 24. decembre t. l. iz Postojine, ki se peča z bivšim c. kr. okr. sodnikom v Postojini, gosp. Fr. Temiščem in z na-šim novim sodnikom gosp. Žužekom, izjaviva, da no-beden naju tega članka pisal ni.

V Postojini 26. decembra 1884

Dr. Ivan Pitamic.

Šegula.

Tuji:

26. decembra.

Pri **Sionu**: Barua z Dunaja. — Jarc iz Gornjega grada. — Deutsch iz Budimpešte

Pri **Maltei**: Globočnik iz Železnikov.

Pri **avstrijskem cesarji**: Valencić iz Šušaka. — Szafranski z Dunaja. — Dobršek iz Št. Vida.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opa-zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem-peratura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
24. dec.	7. zjutraj	728.67 mm.	+ 0.4°C	sl. szh.	obl.	2.00 mm.
	2. pop.	728.22 mm.	+ 2.6°C	sl. zah.	obl.	d. in sn.
	9. zvečer	729.06 mm.	+ 0.4°C	sl. zah.	obl.	
25. dec.	7. zjutraj	728.72 mm.	+ 0.4°C	brezv.	obl.	2.80 mm.
	2. pop.	728.90 mm.	+ 1.6°C	sl. vzh.	obl.	
	9. zvečer	730.59 mm.	+ 0.8°C	sl. zah.	obl.	snega.
26. dec.	7. zjutraj	731.43 mm.	+ 0.4°C	brezv.	obl.	
	2. pop.	732.73 mm.	+ 2.4°C	sl. jz.	obl.	0.00 mm.
	9. zvečer	735.23 mm.	+ 1.0°C	sl. vzh.	obl.	

Srednja temperatura je znašala + 1.2°, = 0.9° in 1.3°, za 3.8°, 3.7° in 4.1° nad normalom.

Tržne cene v Ljubljani

dne 27. decembra t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	6.34	Špeh povojen, kgr.	72
Rež, „	5.4	Surovo maslo, „	84
Ječmen, „	4.55	Jajce, jedno „	3.5
Oves, „	2.92	Mleko, liter „	8
Ajda, „	4.71	Goveje meso, kgr.	64
Proso, „	5.69	Telečje „	64
Koruza, „	5.40	Svinjsko „	54
Krompir, „	2.86	Koštrunovo „	36
Leča, „	8	Pišanec „	45
Grah, „	8	Golob „	18
Fižol, „	8.50	Seno, 100 kilo „	1.69
Maslo, kgr.	92	Slama, „	1.51
Mast, „	82	Drva trda, 4 metr.	7.90
Špeh frišen, „	58	„ mehka, „	5.20

Dunajska borza

dne 27. decembra t. l.

(televizno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	81 gld. 70	kr.
Srebrna renta	82 „ 65	
Zlata renta	103 „ 50	
5% marcna renta	96 „ 65	
Akcije narodne banke	845 „	
Kreditne akcije	290 „ 60	
London	123 „ 15	
Napol.	9 „ 74 1/2	
C. kr. cekini	5 „ 78	
Nemške marke	60 „ 20	
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld. 125	
Državne srečke iz l. 1864	100 gld. 168	
4% avstr. zlata renta, davka prosta.	103 „ 45	
Ogrska zlata renta 6%	124 „	
„ 4%	95 „ 70	
„ papirna renta 5%	90 „ 40	
5% štajerske zemljišč. od rez. obliq.	104 „ 50	
Dunava reg. srečke 5%	100 gld. 114	
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	122 „	
Prior. obliq. Elizabetine zapad. železnice	110 „	
Prior. obliq. Ferdinandove sev. železnice	105 „ 70	

Kreditne srečke	100 gld.	178 gld.	—	kr.
Rudolfove srečke	10	18	—	"
Akcije anglo-avstr. banke	120	94	50	"
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	207	75	—	"

Dobro ohranjen, s čisto novim suknom prevlečen

bilard

z vsem, kar k njemu pripada,

proda se

prav po ceni zaradi pomanjkanja prostora. — Kje? pove upravništvo „Slovenskega Naroda“.

Težaki in delavci za kamenena dela

dobé takoj dober zaslužek pri Dravskih zgradbah v Velikovi na Spodnjem Koroškem.

Rainer & Pinteritsch,
stavbeno podjetje.

(823—1)

Oznaniilo.

Dne 29. decembra 1884 se bodo v tukajšnji gospodarski uradnici v finančnem poslopi na trgu cesarja Jožefa

odbrani, škartirani uradni spisi

v teži 1867 kilogramov taistemu, kateri bo največ ponudil in plačilo takoj odrajtal, prodali.

C. kr. finančno vodstvo v Ljubljani,

dne 16. decembra 1884.

(813—3)

Pivovarna bratov Kosler-jev.

Izvrstno

marčno pivo

v zabojih po 25 in 50

steklenic

se dobiva iz

(476—25)

ALOJZIJ MAYER-jeve

zaloge piva v steklenicah v Ljubljani.

Naravno, zlatorumeno, najuspešnejše

ribje  olje.

Samo ob sebi in naravno iz ribjih jeter tekoče zlatorumeno ribje olje je najuspešnejši lek, kakor to mnogostransko potrjuje izkušnja nasprotnih zdravnikov in dobri glas tega leka širi se dan na dan po sijajnih uspehih, ki so se z njim doznali.

Izredno dobro deluje pri: škrofeljnih, jetiki, spuščajih, bezgavkah itd. Jedna steklenica 60 kr.; dvojno tolika le 1 gld.

To ribje olje prodaja in razpošilja s pošto vsak dan

lekarna Jul. pl. Trnkoczy-ja „pri samorogu“,

v Ljubljani, Mestni trg št. 4.

(704—7)

Dr. Spranger-Jeve

kapljice za želodec.

Tajni medicinski in dvorni svetnik dr. Bücking, medicinski svetnik dr. Cohn, dr. Manning in mnoge druge zdravniške avtoritete so je za izvrstno domače (ne tajno) sredstvo priporočajo proti vsem želodčnim in trebušnim boleznim. Pomagajo takoj proti migreni, krču v želodci, omedlevici, glavobolu, trebuholju, zasliženju, želodčni kislini, vzdigovanju, omotici, koliku, škrofeljnom itd., proti zlatej žili, zaprtju. Hitro in brez bolečin meče in povrnejo slast do jedi. Poskusite samo z malim in prepričajte se sami. Jedna steklenica 50 in 30 kr.

Pri gospodu lekarji Svobodi, pri Zlatem orlu, na Prešernovem trgu.

(716—8)



Mejnarodna linija.

Iz Trsta v Novi-Jork naravnost.

Veliki prvovrzdni parniki te linije vozijo redno v Novi-Jork in vsprejemajo blago in potnike po najnižjih cenah in z najboljšo postrežbo.

V NOVI-JORK. — Odhod iz TRSTA.

Parnik „Germania“, 4300 ton, okoli 15. jan. 1885. Kajuta za potnike 200 gold. — Vmesni krov 60 gold.

Potniki naj se obrnejo na

(814—6)

J. TERKULE,

generalnega pasažnega agenta,

Via dell' Arsenale Nr. 13, Teatro Comunale, v Trstu.

Zaradi vožnje blaga obrne naj se na Emiliano d' Ant. Poglajen, generalnega agenta v Trstu.

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

Hiša

s krómo in prodajalnico, tik velike ceste na križ-poti, farni cerkvi najbližna izmed drugih krčm, torej dobro obiskana, 1 1/2 ure od Ljubljane oddaljena, z lepim sadnim vrtom, jedno njivo in z 4 orali mladega gozda je iz proste roke lastnikove zaradi premembe obrta pod ugodnimi pogoji na prodaj ali se pa da v najem.

Več in natančneje o tem se pozve v prodajalnici gospoda Luckmana, Slonove ulice v Ljubljani.

(796—5)



Extrait de Noix
du Dr. Thomson.

Sredstvo, ki daje sivim lasem v 14 dneh prejšnjo barvo; ne barva niti kože, ne perila, temveč samo lase. Ako se hoče sive ali rdeče lase



takoj črno ali rujavu pobarvati, treba je samo mojega

Extrait de Noix de Galle.

Cena lončku: Extrait de Noix 3 gld., Extrait de Noix de Galle 2 gld. 50 kr.

(720—2)

Zaloga v Ljubljani pri Edvardu Mahr-u, parfumerji.



C. k. privilegij za izboljšanje šivalnih strojev.

Ivan Jak, v Ljubljani, Hôtel Evropa.

Zaloga vsakovrstnih šivalnih strojev

za družine in rokodelce, rabljivih za vsakatero šivanje. (113—46)

6letna garancija!

Poduk brezplačno. Na mesečne obroke po 4-5 gl.

Važno

za vsacega trpečega na živcih.

Samo z elektriko se dadó temeljito odstraniti slabosti živcev. Moj novi induksijski aparat (električni strojek) se dá lahko rokovoditi in bi ne smel manjkati pri nobeni rodini. Trganje, revmatizem, omedlevica, zobobol in revmatični glavobol in sploh vse bolezni živcev ozdravijo se z induksijskim aparatom. Cena aparatu z obširnimi nakazilom, kako rabiti, 8 gld. — Naročiti se morejo samo direktno pri meni.

(741—12)

Dr. F. Beeck, Trst, 2 Via Pondera 2.

VIZITNICE

priporoča

„Narodna Tiskarna“

po nizkej ceni.

Dunajsko zavarovalno društvo na Dunaji.

P. n.

S tem uljudno naznanjamo, da smo pretrgali pogodbo z gospodom Jakobom Dobrin-om in izročili naše zastopstvo v Ljubljani

gospodu VIKTOR-ju SCHIFFER-ju,

nasledniku Ivana Ev. Wutscher-a („pri Bučarji“).

Izrekamo svojo zahvalo za skazano zaupanje ravno tako prvej oger-ske občne zavarovalne družbi, kakor tudi Dunajskemu zavaroval-nemu društvu, njenemu pravnemu nasledniku in prosimo to zaupanje še na dalje ohraniti.

Ponudbe se radovoljno vsprejemajo pri gospodu Viktor-ji Schiffer-ji v Ljubljani in pri gospodih krajnih agentih, kjer se tudi dajo s prijaznostjo potrebna pojasnila.

V Gradci, v 7. dan novembra 1884.

Z velespoštovanjem

generalno-zastopstvo v Gradci

Dunajskega zavarovalnega društva na Dunaji.

G. Micori.

(799—3)

RAZGLAS

hranilnice in zastavljavnice Ljubljanske.

Zaradi sklepanja računov za drugo polovico 1884. leta bo

hranilnica

od 1. do 15. dne januarja 1885

in zastavljavnica

od 1. do 16. dne januarja 1885

za občinstvo zaprta.

Ravnateljstvo kranjske hranilnice in zastavljavnice,

v Ljubljani, dné 16. decembra 1884.

(820—2)

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.